

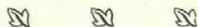
heen en weer, laten af en toe hun . . . kirk . . . hooren of verjagen een brutale meerkoet, die het ze blijkbaar lastig maakt. Op de helling scharrelt een zanglijster rond en probeert schuchter nog wat te zingen, te midden van koperwicken, die kort geleden hun winterkwartieren bij ons hebben opgezocht. In de weide zit een eenzame kievit, die niet met zijn broeders naar het Zuiden wenschte te trekken.

In de wazige verten van den Buitenveldertschen polder troepen de spreeuwen tezamen voor hun avondvluchten, terwijl in de boomen aan den Wandelweg de houtduiven reeds bij tientallen op hun nachtelijk zitje zijn neergestreken. Twee late wulpen trekken zacht-fluitend over onze hoofden en de meeuwen verlaten de stad om hun slaappleatsen op De Nieuwe Meer en omgeving op te zoeken.

Wij zijn aan het eind van onze wandeling gekomen, het wordt donker, rood zonlicht valt door wolkenkieren op de plassen. Wij gaan een oogenblik zitten en genieten van het uitzicht over het rossige water, waarachter vredige silhouetten van boerderijen oprijzen en een vrachtschipper met zijn groen en rood beplekte schuit zacht-roffellend op den einder verdwijnt.

Bij het huiswaarts keeren begeleidt ons de avondroep van de merels en het . . . kwaak, kwaak . . . van de wilde eenden uit den polder, die zich naar hun nachtverblijven in de stadsparken reppen.

AD. C. P. BAARS.

MAART.

Let nog maar eens weer op mijn vijftal beroemde datums: 1 Maart: aankomst van de wulpen; 10 Maart: de eerste hommels; 15 Maart: het eerste kievitse; 21 Maart: de eerste tijftjafzang; 31 Maart: vertrek van de groote massa's bonte kraaien, die in de duinen sliepen.

Merk ook, hoe de voorjaarswarmte zich op verschillende plaatsen laat gelden. Er zijn twee voorjaarswarmten: re. die van het „zachte weer” aangebracht door de Atlantische depressie; ze. die van de stralende zon. Soms werken beide oorzaken gelijktijdig en dan weten we ons bijna niet te bergen van plezierig lentegevoel, terwijl buiten alles groeit en bloeit en zingt en rondvliegt. Maar dikwijls ook gaat het Atlantisch weertje gepaard met dichte bewolking en de heldere zon wordt vaak vergezeld van noordoosten wind en nachtvorst, dagvorst zelfs. Toch schept de heldere zon dan in het bovenste aardlaagje en in de onderste luchtlaag toestanden waarbij de lentebloemen wijd open gaan en de ontlukende planten al hoger opschieten. Vroeger heb ik er al eens op gewezen, hoe gemakkelijk de Helmbloemen, zoowel *Corydalis cava* als *C. solida* zich onder deze omstandigheden gedragen en zij mogen dan ook in geen enkelen tuin, waar men plezier in heeft en waar men leeren wil, ontbreken.

Wanneer we buiten nu rommel verbranden, moeten we ook opletten, of er in de omgeving iets gebeurt. Verleden jaar deed de warme luchtstroom citroenvlinders opvliegen, die in de klimop hun winterslaap hielden. Soms ook zie je meikevers te voorschijn komen, want die zijn sinds het vorig najaar al kant en klaar. In Thyse's Hof heb ik altijd eenige „brandplekken” om na te gaan, hoe die weer begroeid raken. Die groei begint tot nog toe altijd met mossen, in het bijzonder met ons krullerig vrindje *Funaria hygrometrica*. Jansen heeft dit jaar weer een heel mooie nieuwe groote brandplek gefokt.

Wat nu de tijftjaf betreft, dat is een van de lastige vogeltjes, die niet dadelijk bij hun aankomst al zingen. Zoo zijn er meer en 't is ook weer een heel aardige sport, om daar eens op te letten. Verleden jaar zag ik de mijne het eerst op 23 Maart. Op 25 Maart om half acht liep hij rond in den tuin (op den grond!) en om tien uur ging hij zingen. Den vorigen dag had ik ook heel goed opgelet. In April zijn roodstaartje en koekoek in dit opzicht ook bruikbare klanten.

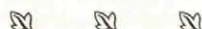
Verschiedende soorten van vogels zijn nu druk bezig met nestelen. Van de musschen en spreeuwen valt dat duidelijk genoeg in het oog, maar ge moet ook eens op andere soorten letten. Op

welken tijd van den dag werken zij het meest? Waar verzamelen zij hun bouwstoffen? Werken wijfje en mannetje samen, of slechts één van beide? Kiezen ze dezelfde nestplaats als in vorige jaren? Kunnen we hen ook helpen met nestmateriaal?

Ze helpen trouwens zich zelf wel, getuige de meesjes die eens in een slaapkamer, die behoorlijk gelucht werd, de wollen dekens kwamen „plukken”. Bij mij kwam een pimpelmees de kronkeltakken van een oude kamperfoelie ontschorsen. Wat voor nestmateriaal gebruiken boomklevers in streken waar ze wel nestelen maar waar geen naaldbomen zijn?

Vroeger schijnen de vogels veel „paardehaar” gebruikt te hebben voor hun nesten. Hoe zit dat tegenwoordig?

JAC. P. TH.

BOEKBESPREKING.

W. J. HENDRIKS: *Onze Loofhoutgewassen*. (Wageningen, H. Veenman en Zonen. 12 afl. à f 1.25. pl.m. 600 p.p. geïllustreerd.

Wij verheugen ons in de laatste jaren in een verhoogde belangstelling in onze boschbouw en houtteelt. De Dendrologische Vereeniging, de Boschbouw Vereeniging, de Heidemaatschappij geven waardevolle jaarboeken en maandschriften. Zelfs De Levende Natuur en de Kampioen praten soms een woordje mee. Verder hebben we sinds eenige jaren de zoo fraai en oorspronkelijk geïllustreerde Dendrologie van Dr. Boom.

Thans ontvangen we de eerste afleveringen van een groot nieuw werk over „Onze Loofhoutgewassen” door den heer W. J. Hendriks. Het belooft een heel mooi werk te worden en wij zijn zeer benieuwd naar de volgende afleveringen. Het aantal der loofhoutgewassen, die in ons land willen groeien is heel groot. Niet lang geleden was de belangstelling nog niet zoo groot als in vroegere eeuwen, getuige de parken en plantsoenen die omstreeks 1870 zijn aangelegd. In het laatst van de vorige eeuw is er vooral door Leonard Springer wat meer leven in de brouwerij gekomen en zijn er wat meer „soorten” aangeplant, zoodat we weer op 't peil van onze over-overgrootvaders komen, aan wie we werkelijk veel verrassend moois te danken hebben, dat thans nog te zien is bij oude kasteelen en buitenplaatsen. Misschien wil de heer Hendriks ons in zijn boek daar telkens aan herinneren, zooals thans reeds op pag. 31 met de mooie foto van de merkwaardige *Carya alba*. Maar we mogen niet te veel vragen want de stof is ontzaglijk groot en beperking toont ook hier weer den meester. Toch ben ik al dankbaar voor het goede woordje dat hij doet voor *Ostrya*.

Graag zou ik bij groote geslachten zooals *Quercus* eerst een dichotomische tabel hebben. De onderscheiding van *Populier* en *Wilg* al naar „hangende” en „staande” katjes gaat niet op. *Alaska* op pag. 31 moet zeker wel *Nebraska* zijn.

Een werk als dit heeft een goede kans en komt mooi van pas. Zelfs gewone dorpen hebben tegenwoordig plantsoenopzichters en burgemeesters met liefhebberij en Amsterdam zint op een echt arboretum. Sommige scholen hebben er aardigheid in, om merkwaardige boomen en struiken in hun tuin te hebben. Enkele villabewoners ook. Vergeleken bij een halve eeuw geleden zijn we al een heel eind verder. Wij herinneren ons de triomftocht van *Forsythia*, *Jasminum nudiflorum*, *Hamamelis*; *Calycanthus* komt weer uit 't vergeetboek, enz.

Wij hopen, dat de heer Hendriks, die een groote Nederlandsche ervaring heeft, ons met zijn boek op dezen goeden weg een heel eind verder zal brengen.

JAC. P. TH.

De Weg in het Landschap. Extra nummer van het tijdschrift „Wegen” (te verkrijgen bij den A.N.W.B., Parkstraat 18-20, den Haag. f 1.— (leden f 0.50).

De Commissie „De Weg in het Landschap” in samenwerking met den A.N.W.B. en de Vereeniging Nederl. Wegencongres, heeft deze prachtig uitgevoerde brochure uitgegeven, om met vele fraaie foto's en weinig tekst duidelijk te maken, hoe moderne verkeerswegen in het land-